

direktør Ussing i alt væsentligt har Ret i sin Opfattelse af det Forhold, han taler om, men der er et Forhold, jeg, da jeg har Ordet, gerne vilde nævne, ogsaa for maaske at foranledige en Udtalelse af Ministeren i saa Henseende. Det refererer sig til Bestemmelsen om Udbetalingen af Understøttelse til Personer, som deltager i en Strejke. Der staar i § 14 i Loven om Arbejdsløshedskasser, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke maa yde Understøttelse under Strejke eller Lockout til Personer, som omfattes af samme. Jeg vil nu hævde, at der i Loven ikke er noget som helst til Hinder for, at man gør den Fortolkning gældende, at de, der kunde tage det paagældende Arbejde, men ikke gør det, deltager i Strejken. Der staar intet som helst om, at det kun skal være de aktivt deltagende i Strejken, der ikke maa faa Understøttelse; jeg tror, at Lovens Bestemmelse er, som den bør være: ikke at alle indenfor et Fag skal miste deres Understøttelse, fordi der er Strejke i Faget — det siger sig selv, at fordi der er Strejke i en eller flere Virksomheder i København f. Eks., bør man ikke kunne tage Understøttelsen væk fra de ledige i Struer eller Lemvig —, men saaledes, at hvis der er Strejke i Elektrikerfaget, skjult Blokade som i Sommer, saa kan man uden videre tage Understøttelsen bort fra alle i København, der kunde arbejde i det Fag, for de er faktisk Deltagere i denne Blokade. Jeg mener, at Loven i og for sig giver den fornødne Plads hertil, og jeg vil ikke være ængstelig ved at give Ministeren den fornødne Anledning til gennem Udtalelser i en Udvalgsbetænkning at give en anden Fortolkning af Lovens Bestemmelser end den, som blev citeret af det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe), og som jeg vel ved er den almindelige Fortolkning, saa der altsaa heller ikke er noget at sige til, at Arbejdsløshedsinspektøren i sin Redegørelse har brugt denne Fortolkning. Forholdene kan imidlertid gøre, at man vil slaa ind paa en anden Praksis, og saa vidt jeg kan se, er Loven ikke til Hinder derfor. Jeg kan godt se, at Ministeren maa have en Foranledning fra Lovgivningsmagten til at give en anden Fortolkning, men jeg tror ikke, der behøves en anden Bestemmelse i Loven.

Ivar Berendsen: Mellem det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) og mig er der ingen Uoverensstemmelse i det faktiske. Arbejdsløsheds-

kasserne meddeler daglig de kommunale Arbejdsanvisningskontorer Tilgang og Afgang i Arbejdsløshed med Undtagelse af Arbejdsmændenes Kasse, som gør det summarisk, men hvor til Gengæld Arbejdsanvisningskontoret har en særlig Kontrol ved Adgang til Henvendelse i Kassen selv. Naar nu der forlanges eller foreslaas, at dette skal afløses af de arbejdsløses personlige Henvendelse til Arbejdsanvisningskontoret, respektive i Centralarbejdsanvisningskontoret, kan det have tre Formaal: en Kontrol med de ledige, hvilket efter min Mening vilde være meget uheldigt af Hensyn til Kontrollen, en Kontrol med Kassernes Kontrol, hvilket efter min Mening er ganske uberettiget overfor Kasserne, eller — da det ærede Medlem fralægger sig disse to Formaal — en Arbejdsanvisning af arbejdsløse udenom Arbejdsløshedskassernes Anvisning. Dette vilde for det første være ganske imod den Overenskomst, der er truffet mellem Arbejdsanvisningskontoret og Arbejdsløshedskasserne, men dernæst en Omstøden af hele det Grundlag, hvorpaa Arbejdsløshedskasserne er byggede op, idet de nemlig er byggede op paa Forudsætningen om Arbejdsløshedskassernes Anvisning, bistaaget af Arbejdsanvisningskontoret, men ikke saaledes, at Arbejdsanvisningskontoret kunde tænkes at gaa udenom Arbejdsløshedskasserne.

Jensen-Sønderup: Det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) mente, at Kravet om Anmeldelse til Kontorerne af de paagældende Medlemmer personlig var dikteret af Ønsket om at kunne foretage Anvisning udenom Kasserne. Vi har i og for sig ikke nogen Sinde haft noget Ønske om at kunne foretage Anvisning udenom Kasserne. Jeg tror at turde sige om alle Arbejdsanvisningskontorenes Bestyrere, at de er glade, hver Gang de kan faa Lejlighed til at konferere med Kassen om, hvem der i det bestemte Tilfælde skal anvises. Forholdet udenfor København er dette, at der er en Mængde meget smaa Afdelinger, hvor den Mand, som udfører Kontrollen, ogsaa er Kasserer og udbetaler Pengene og selv er Arbejder, saa at han tidt ikke er til at faa fat i før en Gang hen paa Aftenen, medens den Anvisning, der skal foretages, helst skal foretages i Løbet af faa Timer, enten fordi vedkommende Arbejdsgiver skal have Arbejderen med det samme, eller fordi den paagældende Arbejder skal have Underretning i hvert Fald om Aftenen, for at han